

CASOPISHARMONIE.CZ

1. Luděk Golat divadlem posedlý

31.05.2024 casopisharmonie.cz

Odkaz na originál

Klíčová slova: operu (2); Ostravskou (2); divadla; moravskoslezského; Národního

Zpráva o náhlém úmrtí operního pěvce a režiséra Ludka Golata všechny zaskočila. Byl to kamarád a člověk posedlý divadlem. Byl jím prostoupený od hlavy až k patě, kolovalo mu v žilách místo krve. Jen tak je možné pochopit, že se v jeho hlavě rodily nápady, jaké přicházely jen k němu a které jen on dokázal realizovat.

Sblížilo nás desetiletí, kdy stál v čele **Národního divadla moravskoslezského**, od 1992/93 jako šéf operního souboru a od roku 1999 i jako ředitel. **Ostravskou operu** dovedl na samotný vrchol domácího operního dění.

Dokázal odhadnout co, jak, pro koho a s kým v Ostravě hrát. Tradiční dramaturgii oživoval návratem k zapomenutým titulům i objevem dosud neuvedených. Za jeho působení se v Ostravě hrál Alfanův Cyrano, Pucciniho Vlastovka, Musumeciho Etna, Tutinova Vlčice, Myslivečkova Olympiáda, Trojanův Kolotoč a řada dalších titulů. Byl to on, kdo oslovil Jarka Nohavicu, aby pro **ostravskou operu** přebásl nejprve Marschnerova Vampýra a posléze trojici stěžejních Mozartových oper. A kdo spolu s Lenkou Živočkovou uvedl do života Dětské operní studio.

Ludkovi se svět měnil v divadlo. A to v divadlo pestrobarevné, plné života, krásy, humoru, erotiky i emocí, často i nahoty, ale málokdy samoučelné. Jeho nápady se zdály být šílené, dokud je nerealizoval na jevišti. Říkali jsme jim Golatovy vidiny. Do Poloveckých tanců v Knížeti Igorovi angažoval tým ostravských basketbalistů pro jejich vysoké postavy i vietnamské mistry bojových umění. Úžasný efekt. Objevil site specific divadlo dávno předtím, než začalo být v módě. Operu hrál na Slezskoostravském hradu a především na Janáčkových Hukvaldech, kde se nespokojil s amfiteátretem v oboře, ale rozehrál celý hradní areál. Vděčím mu za nejkrásnější zážitky z letních nocí na Hukvaldech s jeho inscenacemi. Zvláště ráda vzpomínám na burianovskou trilogii – villonskou féerii Paříž hraje hranou na nádvoří Hukvaldského hradu osvětleném planoucími ohni, emotivně silnou Vojnu, v níž diváky provedl od hradní brány až na cimbuří, na Operu z pouti uvedenou na nádvoří hukvaldské hospody. Ve svých inscenacích propojoval pěvce, herce i tanečníky napříč soubory. Dokázal je nadchnout tak, že na to všichni dodnes vzpomínají.

Měl rád divadlo. A stejně tak i lidi. Často je provokoval, ale taky jim bezmezně důvěřoval. Doplatil na to předčasným ukončením své kariéry. Ale ani potom nezahořkl a tvrdošijně se snažil dělat dál divadlo podle svých představ. Potkali jsme se v Praze pár dní před jeho smrtí na Burze mladých zpěváků, kde všechny bavil svým vtipem a energií. Jeho náhlý konec všechny překvapil. Jako by to byl jen další z jeho vtipů. Ten rychlý odchod ze scény k němu vlastně patří. Jen přišel moc brzy.

Autorka: Radmila Hrdinová

URL | <https://www.casopisharmonie.cz/aktuality/ludek-golat-divadlem-posedly/>

« zpět na začátek

Luděk Golat divadlem posedlý

31. 5. 2024

Redakce

[Aktuality](#), [Svět opery](#)

<https://www.casopisharmonie.cz/aktuality/ludek-golat-divadlem-posedly/>

Zpráva o náhlém úmrtí operního pěvce a režiséra Luděka Golata všechny zaskočila. Byl to kamarád a člověk posedlý divadlem. Byl jím prostoupený od hlavy až k patě, kolovalo mu v žilách místo krve. Jen tak je možné pochopit, že se v jeho hlavě rodily nápady, jaké přicházely jen k němu a které jen on dokázal realizovat.

Sblížilo nás desetiletí, kdy stál v čele Národního divadla moravskoslezského, od 1992/93 jako šéf operního souboru a od roku 1999 i jako ředitel. Ostravskou operu dovedl na samotný vrchol domácího operního dění.

Dokázal odhadnout co, jak, pro koho a s kým v Ostravě hrát. Tradiční dramaturgii oživoval návratem k zapomenutým titulům i objevem dosud neuvedených. Za jeho působení se v Ostravě hrál Alfanův Cyrano, Pucciniho Vlastovka, Musumeciho Etna, Tutinova Vlčice, Myslivečkova Olympiáda, Trojanův Kolotoč a řada dalších titulů. Byl to on, kdo oslovil Jarka Nohavicu, aby pro ostravskou operu přebánil nejprve Marschnerova Vampýra a posléze trojici stěžejních Mozartových oper. A kdo spolu s Lenkou Živočkovou uvedl do života Dětské operní studio.

Luděkovi se svět měnil v divadlo. A to v divadlo pestrobarevné, plné života, krásy, humoru, erotiky i emocí, často i nahoty, ale málokdy samoučelné. Jeho nápady se zdály být šílené, dokud je nerealizoval na jevišti. Říkali jsme jim Golatovy vidiny. Do Poloveckých tanců v Knížeti Igorovi angažoval tým ostravských basketbalistů pro jejich vysoké postavy i vietnamské mistry bojových umění. Úžasný efekt.

Objevil site specific divadlo dávno předtím, než začalo být v módě. Operu hrál na Slezskoostravském hradu a především na Janáčkových Hukvaldech, kde se nespokojil s amfiteátre v oboře, ale rozehrál celý hradní areál. Vděčím mu za nejkrásnější zážitky z letních nocí na Hukvaldech s jeho inscenacemi. Zvláště ráda vzpomínám na burianovskou trilogii – villonskou féerii Paříž hraje hranou na nádvoří Hukvaldského hradu osvětleném planoucími ohni, emotivně silnou Vojnu, v níž diváky provedl od hradní brány až na cimbuří, na Operu z pouti uvedenou na nádvoří hukvaldské hospody. Ve svých inscenacích propojoval pěvce, herce i tanečníky napříč soubory. Dokázal je nadchnout tak, že na to všichni dodnes vzpomínají.

Měl rád divadlo. A stejně tak i lidi. Často je provokoval, ale taky jim bezmezně důvěřoval. Doplatil na to předčasným ukončením své kariéry. Ale ani potom nezahořkl a tvrdošijně se snažil dělat dál divadlo podle svých představ. Potkali jsme se v Praze pár dní před jeho smrtí na Burze mladých zpěváků, kde všechny bavil svým vtípem a energií. Jeho náhlý konec všechny překvapil. Jako by to byl jen další z jeho vtípů. Ten rychlý odchod ze scény k němu vlastně patří. Jen přišel moc brzy.

Autorka: Radmila Hrdinová